

Sygn. akt: I C 476/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2022r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Żelewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 stycznia 2022r. w G.

sprawy z powództwa (...) **1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W.**

przeciwko **W. N.**

o zapłatę

1. oddała powództwo główne;

2. zasądza od pozwanej W. N. na rzecz powoda (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W. kwotę 30.825,51 zł (trzydzieści tysięcy osiemset dwadzieścia pięć złotych i pięćdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości 27 % w stosunku rocznym, nie więcej jednak niż czterokrotność stopy lombardowej NBP w skali roku, liczonymi do dnia zapłaty od kwot:

- 453,68 zł od dnia 11 października 2009r.,
- 497,10 zł od dnia 11 listopada 2009r.,
- 497,10 zł od dnia 11 grudnia 2009r.,
- 497,10 zł od dnia 11 stycznia 2010r.,
- 497,10 zł od dnia 11 lutego 2010r.,
- 497,10 zł od dnia 11 marca 2010r.,
- 497,10 zł od dnia 11 kwietnia 2010r.,
- 497,10 zł od dnia 11 maja 2010r.,
- 497,10 zł od dnia 11 czerwca 2010r.,
- 497,10 zł od dnia 11 lipca 2010r.,
- 497,10 zł od dnia 11 sierpnia 2010r.,
- 497,10 zł od dnia 11 września 2010r.,
- 497,10 zł od dnia 11 października 2010r.,
- 497,10 zł od dnia 11 listopada 2010r.,
- 497,10 zł od dnia 11 grudnia 2010r.,

- 497,10 zł od dnia 11 stycznia 2011r.,
- 497,10 zł od dnia 11 lutego 2011r.,
- 497,10 zł od dnia 11 marca 2011r.,
- 497,10 zł od dnia 11 kwietnia 2011r.,
- 497,10 zł od dnia 11 maja 2011r.,
- 497,10 zł od dnia 11 czerwca 2011r.,
- 497,10 zł od dnia 11 lipca 2011r.,
- 497,10 zł od dnia 11 sierpnia 2011r.,
- 497,10 zł od dnia 11 września 2011r.,
- 497,10 zł od dnia 11 października 2011r.,
- 497,10 zł od dnia 11 listopada 2011r.,
- 497,10 zł od dnia 11 grudnia 2011r.,
- 497,10 zł od dnia 11 stycznia 2012r.,
- 497,10 zł od dnia 11 lutego 2012r.,
- 497,10 zł od dnia 11 marca 2012r.,
- 497,10 zł od dnia 11 kwietnia 2012r.,
- 497,10 zł od dnia 11 maja 2012r.,
- 497,10 zł od dnia 11 czerwca 2012r.,
- 497,10 zł od dnia 11 lipca 2012r.,
- 497,10 zł od dnia 11 sierpnia 2012r.,
- 497,10 zł od dnia 11 września 2012r.,
- 497,10 zł od dnia 11 października 2012r.,
- 497,10 zł od dnia 11 listopada 2012r.,
- 497,10 zł od dnia 11 grudnia 2012r.,
- 497,10 zł od dnia 11 stycznia 2013r.,
- 497,10 zł od dnia 11 lutego 2013r.,
- 497,10 zł od dnia 11 marca 2013r.,
- 497,10 zł od dnia 11 kwietnia 2013r.,
- 497,10 zł od dnia 11 maja 2013r.,

- 497,10 zł od dnia 11 czerwca 2013r.,
- 497,10 zł od dnia 11 lipca 2013r.,
- 497,10 zł od dnia 11 sierpnia 2013r.,
- 497,10 zł od dnia 11 września 2013r.,
- 497,10 zł od dnia 11 października 2013r.,
- 497,10 zł od dnia 11 listopada 2013r.,
- 497,10 zł od dnia 11 grudnia 2013r.,
- 497,10 zł od dnia 11 stycznia 2014r.,
- 497,10 zł od dnia 11 lutego 2014r.,
- 497,09 zł od dnia 11 marca 2014r.,
- 497,10 zł od dnia 11 kwietnia 2014r.,
- 497,09 zł od dnia 11 maja 2014r.,
- 497,10 zł od dnia 11 czerwca 2014r.,
- 497,09 zł od dnia 11 lipca 2014r.,
- 497,10 zł od dnia 11 sierpnia 2014r.,
- 497,09 zł od dnia 11 września 2014r.,
- 497,10 zł od dnia 11 października 2014r.,
- 545,87 zł od dnia 11 listopada 2014r.;

3. oddala powództwo ewentualne w pozostałym zakresie;

4. nie obciąża pozwanej W. N. kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powód I. D. 1 Fundusz Inwestycyjny Z. Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzib¹ w W. wniós³ pozew przeciwko (...) N. o zap³atę kwoty 36.907,65 z³ wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zap³aty.

W uzasadnieniu pozwu powód podniós³, że podstawę powództwa stanowi umowa o kredyt gotówkowy nr 17/206- (...) zawarta pomiędzy pozwan¹ a pierwotnym wierzycielem (...) S.A. w dniu 3 marca 2008r. Jak wskazano, z tytu³u wykonania przedmiotowej umowy pozwana powinna zwrócić pierwotnemu wierzycielowi umówion¹ kwotę wynikaj¹c¹ wprost z umowy. W.#æ tē powódka naby³a na podstawie umowy przelewu wierzytelno#ci z dnia 29 maja 2012r.

(pozew k. 4-6v)

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa, podnosi zarzuty przedawnienia roszczenia, braku legitymacji czynnej, nieudowodnienia powództwa co do zasady i wysokości. Pozwana przyznała, że zawarła w 2008r. umowę ratalnej pożyczki gotówkowej z (...) SA, jednakże podniosła, że część pożyczki została spłacona. Zdaniem pozwanej nie wykazano, w jakiej wysokości pozwana była zobowiązana względem pierwotnego wierzyciela oraz czy przedmiotem cesji była wierzytelność pomniejszona o sumę dokonanych przez pozwaną wpłat. Z treści pozwu nie wynika za jaki okres i od jakich sum obliczono odsetki, ani też nie wskazano podstawy i sposobu kapitalizacji odsetek i kosztów. Nadto, pozwanej nie jest znana treść cesji, gdyż nie była prawidłowo zawiadomiona o jej zawarciu. Tym samym pozwana nie może zweryfikować, czy umowa ta jej dotyczy i ewentualnie w jakiej wysokości. Pozwana wskazała także, że pozew został wniesiony po upływie 4 lat od wymagalności roszczenia, a powód nie wykazał, kiedy doręczono pozwanej wypowiedzenie umowy, a tym samym należy uznać, że roszczenie uległo przedawnieniu. Zdaniem pozwanej nie zaszyły też żadne okoliczności pozwalające na przerwanie biegu przedawnienia.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 114-117)

W toku postępowania powód zgłosił i danie ewentualne o zapłatę kwoty 30.825,55 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 27 % od kwoty 453,68 zł (stanowiącej część raty nr 16) od dnia 11 października 2009r. do dnia zapłaty, od kwot po 497,10 zł każda z tytułu rat nr 17-76, od dnia 11. Każdego miesiąca, płatnych w okresie od listopada 2009r. do października 2014r. oraz od kwoty 545,87 zł stanowiącej ratę nr 77 od dnia 11 listopada 2014r. do dnia zapłaty.

(pismo procesowe powoda z dnia 31 stycznia 2020r. k. 139-142, pismo procesowe powoda z dnia 18 lutego 2021r. k. 261-263, pismo procesowe powoda z dnia 16 lipca 2021r. k. 303-305)

(...) stan faktyczny:

Na podstawie umowy kredytu gotówkowego A. nr 17/206- (...) /2008 zawartej w dniu 3 marca 2008r. (...) S.A. z siedzibą w W. udzieliła pozwanej (...) N. # na jej wniosek z dnia 3 marca 2008r. # kredytu w kwocie 30.000 zł na cele konsumpcyjne. Zgodnie z treścią umowy kredyt jest oprocentowany według zmiennej stopy procentowej w stosunku rocznym, której wysokość ustalana jest jako suma stawki referencyjnej i marży. Marża banku jest stała w okresie kredytowania i wynosi 4,50 punktów procentowych (§ 5 ust. 1). Natomiast stawkę referencyjną stanowi WIBOR 1M, przez którą rozumie się notowaną na (...) rynku międzybankowym stopę procentową dla międzybankowych depozytów jednomiesięcznych, oferowanych na (...) rynku międzybankowym. Dla celów ustalenia stawki referencyjnej WIBOR 1M, bank posługuje się stawką WIBOR dla depozytów jednomiesięcznych, publikowaną na stronie R. w 2 dniu poprzedzającym rozpoczęcie pierwszego, kolejnych (miesięcznych) i ostatniego okresu obrachunkowego, za jakie odsetki od kredytu są naliczane i spłacone (§ 5 ust. 2). W dniu zawarcia umowy stawka referencyjna WIBOR 1M wynosiła 5,72 %, a oprocentowanie kredytu wynosiło 10,22 % w stosunku rocznym (§ 5 ust. 4). Zmiana wysokości stawki referencyjnej powoduje zmianę wysokości oprocentowania kredytu o taką samą liczbę punktów procentowych (§ 5 ust. 5). Kredyt miał być spłacony w 60 ratach miesięcznych równych (§ 8 ust. 1). Odsetki miały być spłacone w okresach miesięcznych, w wysokości i terminach ustalonych w planie spłaty kredytu i odsetek, który stanowi integralną część umowy (§ 8 ust. 2). Po zmianie oprocentowania kredytu, wysokość rat określonych w planie spłaty ulega zmianie (§ 8 ust. 3). O zmianie wysokości rat kredytu (...) SA miało powiadomić kredytodawcę na piśmie przesyłając zawiadomienie, stanowiące integralną część umowy (§ 8 ust. 4). W przypadku nieotrzymania zawiadomienia o wysokości rat kredytu, kredytobiorca powinien spłacić raty kredytu w wysokości ustalonej w planie spłaty albo # jeżeli otrzyma już zawiadomienie w wysokości ustalonej w ostatnio otrzymanym zawiadomieniu (§ 8 ust. 5).

(...) kredytu i odsetek miały być dokonywane przez potrącenie wymagalnych należności banku z wierzytelnościami kredytobiorcy z tytułu środków pieniężnych na rachunku kredytobiorcy (§ 9 ust. 1). Kwoty niespłaconych w całości lub w części rat kredytu w terminach określonych w planie spłaty lub zawiadomieniu w sprawie następnego dnia po upływie tych terminów zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym (§ 12 ust. 1). Za każdy dzień utrzymywania się zadłużenia przeterminowanego i wymagalnego, od kwoty tego zadłużenia, (...) SA nalicza i pobiera odsetki według zmiennej stopy procentowej, obowiązującej w okresie utrzymywania się zaległości w spłacie kredytu, określonej w uchwale (...) SA dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych po upływie terminu wypowiedzenia w stan natychmiastowej wymagalności. Na dzień zawarcia umowy stopa procentowa dla tych kredytów wynosiła 27 % w stosunku rocznym (§ 12 ust. 2). Bank mógł wypowiedzieć umowę, w przypadku wystąpienia zaległości w spłacie dwóch pełnych rat kredytu, za co najmniej dwa okresy płatności (§ 16 ust. 1 pkt 1). Termin wypowiedzenia wynosi 30 dni (§ 16 ust. 2). Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy bank przesyła kredytobiorcy na piśmie (§ 17 ust. 1). Wypowiedzenie miało zostać poprzedzone wezwaniem kredytobiorcy do zapłaty zaległych należności w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do zapłaty (§ 17 ust. 2).

(dowód: umowa kredytu gotówkowego A. nr 17/206- (...) /2008 wraz z załącznikami k. 150-156, harmonogram spłaty k. 157-158, wniosek o kredyt gotówkowy k. 143-144, oświadczenie o dochodach k. 145, potwierdzenie przyjęcia wniosku kredytowego k. 146-147, decyzja kredytowa k. 148-149)

W dniu 3 marca 2008r. kwota kredytu - po potrąceniu prowizji - została wypłacona kredytobiorcy.

(dowód: potwierdzenie wykonania przelewu k. 161, naliczenie prowizji k. 160)

Pismem z dnia 13 lutego 2009r. pozwana wniosła o rozłożenie zadłużenia na raty, wskazując, że pierwszej wpłaty w wysokości 1.000 zł dokona w dniu 16 lutego 2009r., zaś pozostałe raty w kwotach po 500 zł będzie wpłacała do dnia 10. każdego miesiąca począwszy od marca 2009r. Pismem z dnia 17 lutego 2009r. (doręczonym pozwanej w dniu 9 marca 2009r.) kredytodawca poinformował pozwaną o pozytywnym rozpatrzeniu wniosku restrukturyzacyjnego. Zgodnie z zawartym przez pozwaną i poprzednika prawnego powoda porozumieniem spłata wierzytelności miała nastąpić w 77 ratach miesięcznych płatnych do 10. dnia każdego miesiąca od marca 2009r. do listopada 2014r. (...) zarachowane kolejno na: koszty, odsetki i należności główne. Oprocentowanie w okresie obowiązywania ugody miało być zmienne (w dacie zawarcia ugody wynosiło 12,42 %). Umowa (...) obowiązuje od dnia rozpoczęcia spłaty wierzytelności na ww. warunkach. R. spłaty nie mogą nastąpić później niż do dnia 10 marca 2009r., zaś w przeciwnym wypadku decyzja nie wchodzi w życie. (...)żenie na dzień sporządzenia porozumienia stanowiła należność główna w kwocie 26.650,36 zł oraz odsetki w kwocie 89,74 zł. J. nie wskazano, że w przypadku, gdy nastąpi opóźnienie w spłacie całości lub części wierzytelności w stosunku do harmonogramu przekraczające jeden miesiąc, bądź spłaty wierzytelności będą niższe od kwoty wskazanej w harmonogramie, bank może wypowiedzieć umowę i podjąć niezwłoczne działania w celu wszczęcia postępowania egzekucyjnego lub sprzedaży wierzytelności. Ugoda nie stanowiła odnowienia w rozumieniu art. 506 kc. Zgodnie z załącznikiem do ugody w harmonogramem spłaty kredytu wysokość raty kredytu wynosiła 497,10 zł i była płatna do dnia 10. każdego miesiąca w okresie od marca 2009r. do listopada 2014r., za wyjątkiem ostatniej raty wynoszącej 545,87 zł.

(dowód: wniosek z dnia 13 lutego 2009r. k. 162, pismo z dnia 17 lutego 2009r. k. 163, harmonogram spłaty kredytu k. 164-165)

W dniu 22 lutego 2012r. (...)#ci Bank (...) S.A. z siedzib¹ w W. wystawi³a bankowy tytu³ egzekucyjny nr (...) przeciwko pozwanej (...) N..

(dowód: bankowy tytu³ egzekucyjny nr (...) k. 170)

Na mocy umowy przelewu wierzytelno#ci z dnia 29 maja 2012r. powód I. D. 1 Fundusz Inwestycyjny Z. Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzib¹ w W. naby³ od kredytodawcy (...)#ci Banku (...) S.A. z siedzib¹ w W. wierzytelno#æ wynikaj¹c¹ z umowy kredytowej nr (...).

(dowód: wyci¹g z umowy sprzedaży wierzytelno#ci z dnia 29 maja 2012r. k. 35-50)

W 2010r. pozwana wyjecha³a do pracy za granic¹, nie wskazuj¹c bankowi innego adresu do korespondencji aniçeli podany w umowie. Po wyje#dzie pozwana zaprzesta³a sp³aty rat kredytu i nie kontaktowa³a siê z bankiem w sprawie sp³aty kredytu. Do Polski pozwana wróci³a w 2017r. Aktualnie, pozwana utrzymuje siê z emerytury w kwocie 1.371 z³ i wynagrodzenia za pracê w kwocie 2.350 z³ netto, ponosi wydatki z tytu³u op³at (560 z³), czynszu najmu (1.200 z³), op³at za telewizjê, zakupu biletu miesiêcznego (54 z³), wydatków na zakup leków (200 z³). Pozwana nie sp³aca innych d³ugów. Nadto, nie posiada ãadnych nieruchomo#ci, warto#ciowych ruchomo#ci ani te¿ oszczêdno#ci.

(dowód: przes³uchanie pozwanej p³yta CD k. 255)

(...)çy³, co nastêpuje:

P.ãszy stan faktyczny (...) na podstawie dowodów z dokumentów oraz dowodu z przes³uchania pozwanej (...) N..

(...) faktycznych w niniejszej sprawie (...) na wymienionych powy¿ej dowodach z dokumentów prywatnych przed³o¿onych przez stronê powodow¹. Z.çyæ naleçy, iã wymienione w ustaleniach stanu faktycznego dokumenty prywatne nie by³by kwestionowane, za# (...) z urzêdu nie doszuka³ siê ãadnych okoliczno#ci mog¹cych wzbudzaæ w¹tpliwo#ci co do ich autentyczno#ci czy wiarygodno#ci. W ramach swobodnej oceny dowodów (...), çe wymienione powy¿ej dokumenty odzwierciedlaj¹ rzeczywist¹ tre#æ stosunku prawnego zawartego przez poprzednika prawnego powoda oraz pozwan¹, a takãe umowy cesji zawartej pomiêdzy bankiem a powodem.

W zasadzie brak by³o podstaw do kwestionowania zeznañ pozwanej (...) N. odno#nie okoliczno#ci zawarcia umowy kredytowej, zaprzestania sp³aty rat kredytu, a takãe jej aktualnej sytuacji maj¹tkowej i osobistej. W powy¿szym zakresie (...) zeznania pozwanej za szczere, wewnêtrznie spójne i niesprzeczne z innymi dowodami zebranymi w niniejszej sprawie, jak równieñ nie budz¹ce ãadnych w¹tpliwo#ci w #wietle zasad do#wiadczenia ãyciowego czy logicznego rozumowania. Natomiast, za ca³kowicie go³os³owne naleãa³o uznaæ zeznania (...) N. co do tego, çe po powrocie do Polski z w³asnej inicjatyw podjê³a kontakt z powodem i próbowa³a porozumieæ siê co do sp³aty zad³uãenia, albowiem na tê okoliczno#æ nie przedstawiono ãadnych dowodów.

P. prawn¹ powództwa stanowi³y przepisy art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz.U. z 2021r. poz. 2439 ze zm.) w zw. z art. 2 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2001r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. Nr 100, poz. 1081 ze zm.) oraz art. 509 § 1 i 2 kc. Zgodnie z tre#ci¹ art. 69 ust. 1 Prawa bankowego przez umowê kredytu bank zobowi¹zuje siê oddaæ do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotê #rodków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowi¹zuje siê do korzystania z niej na warunkach okre#lonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach sp³aty oraz zap³aty prowizji od udzielonego kredytu. Stosownie do art. 2 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2001r. o kredycie

konsumenckim za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego. Wedle art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałyby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwemu zobowiązaniu, za którym § 2 wraz z wierzytelnością przechodzi na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

(...) do szczególnych rozważań należy wskazać, że powód w niniejszej sprawie zgłosił roszczenie główne i ewentualne, na wypadek oddalenia pierwszego. Jeżeli chodzi o roszczenie główne to powód jako nabywca wierzytelności domaga się zapłaty kwoty 36.907,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, wskazując, że w związku z zaprzestaniem spłaty kredytu i zaistnieniem przesłanki o której mowa w § 16 ust. 1 umowy kredytowej wierzyciel pierwotny wypowiedział umowę, a roszczenie w całości zostało postawione w stan wymagalności (vide: pismo procesowe powoda z dnia 10 czerwca 2019r. k. 31). Żył jednak należy, iż w toku niniejszego postępowania, mimo zarzutów podniesionych przez pozwaną, strona powodowa nie doświadczyła udowodnienia, że umowa kredytowa (...) skutecznie wypowiedziana przez kredytodawcę. Zgodnie z treścią umowy kredytowej bank mógł wypowiedzieć umowę, w przypadku wystąpienia zaległości w spłacie dwóch pełnych rat kredytu, za co najmniej dwa okresy płatności (§ 16 ust. 1 pkt 1). Termin wypowiedzenia wynosi 30 dni (§ 16 ust. 2). Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy bank przesłał kredytobiorcy na piśmie (§ 17 ust. 1). Wypowiedzenie miało zostać poprzedzone wezwaniem kredytobiorcy do zapłaty zaległych należności w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do zapłaty (§ 17 ust. 2). Stosownie do powyższych postanowień umownych, zarówno wezwanie do zapłaty, jak i samo wypowiedzenie powinny mieć formę pisemną. Tymczasem, powód nie przedłożył w toku niniejszego postępowania żadnego z wymienionych dokumentów. Nie złożono również dowodów doręczenia takich pism kredytobiorcy. Pozwana natomiast zaprzeczyła, aby doręczono jej którykolwiek z tych dokumentów. Poza głosowym twierdzeniem powoda zawartym w pismach procesowych, nie ma żadnego dowodu na to, że rzeczywiście doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy kredytowej. Wobec powyższego, na podstawie art. 6 kc a contrario powództwo główne podlega oddaleniu jako nieudowodnione.

W toku sprawy powód zgłosił roszczenie ewentualne, tj. zapłaty kwoty 30.825,55 zł z tytułu poszczególnych rat kredytu, stosownie do zawartego przez pozwaną i kredytodawcę porozumienia (ugody) i harmonogramu spłaty, stanowiłego załącznik do tej umowy. W odniesieniu do powyższego roszczenia strona pozwana zgłosiła szereg zarzutów. Przede wszystkim pozwana zarzuciła powodowi brak legitymacji procesowej, podnosząc, że powód nie udowodnił, że doszło do skutecznego przeniesienia wierzytelności w drodze przelewu, jak też wskazała na brak zawiadomienia jej o przelewie. W ocenie (...) zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. Żył należy, iż zgodnie z § 21 ust. 1 umowy kredytowej kredytobiorca upoważnił bank i wyraził zgodę na dokonanie przez bank przelewu wierzytelności, w tym niewymagalnych, z tytułu umowy na rzecz osób trzecich. Stosownie do § 21 ust. 2 kredytobiorca oświadczył, że powyższa zgoda oraz upoważnienie, w szczególności upoważniając bank do dokonania przelewu wierzytelności z tytułu umowy na rzecz towarzystwa funduszy inwestycyjnych, tworzącego fundusz sekurytyzacyjny, funduszu sekurytyzacyjnego, lub podmiotu emisyjnego, w których mowa w art. 92c Prawa bankowego. Zatem, bank był upoważniony do przeniesienia na powoda wierzytelności z tytułu umowy kredytowej. Jednakże, strona powodowa wykazała, że doszło do skutecznego nabycia przedmiotowej wierzytelności, albowiem załączając do akt sprawy uwierzytelnioną przez zawodowego pełnomocnika kopię wyciągu z umowy przelewu wraz z aneksem, w którym wierzytelności zostały zindywidualizowane. Ewentualna kwestia braku zawiadomienia o przelewie nie miała żadnego znaczenia dla skuteczności przeniesienia wierzytelności. Nie budzi bowiem wątpliwości, że zawiadomienie dłużnika

o przelewie nie jest przesłanką jego skuteczności (por. K. Osajda (red. serii), W. Borysiak (red. tomu), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 29, Warszawa 2021). Zgodnie z art. 512 kc dopóki zbywca nie zawiadomi dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do ręk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Przepis ten stosuje się odpowiednio do innych czynności prawnych dokonanych między dłużnikiem a poprzednim wierzycielem. W niniejszej sprawie pozwana nie podnosi, aby dokonała zapłaty na rzecz kredytodawcy po dacie cesji, bądź dokonała ze zbywcą jakiegokolwiek czynności prawnej, która miała wpływ na istnienie czy zakres odpowiedzialności pozwanej.

W ocenie (...) na uwzględnienie nie zasługuje także podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że w lutym 2009 roku na wniosek pozwanej zawarto ugodę, na podstawie której kredytodawca zgodził się na spłatę wierzytelności w 77 ratach miesięcznych płatnych do 10. dnia każdego miesiąca w okresie od marca 2009r. do listopada 2014r. (w umowie ugody wyraźnie wskazano, że nie stanowi ona odnowienia). Jak natomiast wskazuje się w orzecznictwie uznanie roszczenia zachodzi w każdym wypadku wyrażonego oświadczenia woli lub też innego zachowania się dłużnika wobec wierzyciela, z którego wynika, że uważa on roszczenie za istniejące, a za takie działanie niewłaściwie uznaje należy zawarcie ugody, zmierzającej do restrukturyzacji istniejącego zadłużenia względem banku (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 7 listopada 2018r., I ACA 1643/17, L.). W związku z zawarciem ugody doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia (art. 123 § 1 pkt 2 kc). W niniejszym postępowaniu powód jako nabywca wierzytelności domaga się zapłaty rat wymagalnych w okresie od października 2009r. do listopada 2014r. Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 26 lipca 2012 roku. Jak wskazuje się w orzecznictwie spłata kredytu w ratach nie jest świadczeniem okresowym w rozumieniu art. 118 kc (por. wyrok Sąd N.ższego z dnia 2 października 1998r. III CKN 578/98, LEX 1214910), wobec czego nie przedawnia się co do każdej z rat oddzielnie (por. wyrok Sąd N.ższego z dnia 10 października 2003r. II CK 113/02, OSP 2004/11/141). Roszczenie banku o spłatę należności z tytułu zawartej umowy kredytowej jako roszczenie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej podlega trzyletniemu terminowi przedawnienia (art. 118 kc). W tej sytuacji okoliczności, że co do zasady spłata kredytu nie jest świadczeniem okresowym, nawet jeżeli kredyt jest spłacany ratami, nie ma wpływu na ustalenie trzyletniego terminu przedawnienia określonych w harmonogramie rat kredytu, gdyż termin ten nie jest determinowany charakterem świadczenia jako okresowego, lecz tym, że roszczenie o zapłatę wymagalnych rat związane jest z prowadzoną przez bank działalnością gospodarczą (por. wyrok SA w G. z dnia 8 marca 2018r., V AGa 43/18, L.). W rozpatrywanym przypadku niezależnie od tego, czy termin przedawnienia liczyć od dat wymagalności poszczególnych rat, czy też od daty końcowej spłaty kredytu, nie doszło do przedawnienia roszczenia. P. terminem zapłaty pierwszej raty (10 października 2009r.) a datą wniesienia pozwu (26 lipca 2012r.) nie upłynął okres dłuższy niż trzy lata. O przedawnieniu nie może być także mowy, gdy przyjmiemy jako datę wymagalności datę spłaty kredytu określoną w ugodzie (10 listopada 2014r.). Na przedawnienie roszczenia nie ma także wpływu zmiana powództwa polegająca na zgłoszeniu roszczenia ewentualnego. W orzecznictwie wskazuje się, że zarówno w przypadku, gdy wcześniej powód opiera się na twierdzeniu, że wymagalność długu pozwanego wynika z wypowiedzenia umowy, a później podnosi fakt upływu okresu na jaki umowa (...) zawarta, to w obu tych wypadkach danię wynika w tego samego faktu zawarcia umowy o kredyt, umowy przelewu oraz braku spełnienia przez pozwanego świadczenia, jak i na twierdzeniu, że roszczenie to jest wymagalne. Te fakty stanowią pozytywnie o dalszej tożsamości obu stanowisk procesowych powoda. O nich w tym zakresie mogą mieć tylko znaczenie dla oceny dani mających za podstawę właśnie określenie daty wymagalności, zwłaszcza roszczeń ubocznych w postaci odsetek, lecz ocena ta dotyczy jedynie samej merytorycznej zasadności dani (por. uzasadnienie wyroku Sąd

Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 5 listopada 2015r., II Ca 587/15). W świetle powyższego należało uznać, że podstawa faktyczna istnienia nie ulega zmianie. Zmianie ulega jedynie sposób zasądzenia należności.

Kolejny zarzut pozwanej dotyczy nieudowodnienia roszczenia co do zasady i wysokości. (...) do tego zarzutu należy wskazać, że strona powodowa przedłożyła do akt sprawy oryginał umowy kredytu gotówkowego A. nr 17/206- (...) /2008 zawartej w dniu 3 marca 2008r. przez P. O. Bank (...) S.A. z siedzibą w W. oraz (...) N., a także wniosek pozwanej z dnia 13 lutego 2009r. o restrukturyzację kredytu, a także pismo banku z dnia 17 lutego 2009r. (doręczone pozwanej w dniu 9 marca 2009r.), w którym kredytodawca wyraził zgodę na restrukturyzację kredytu i określił warunki porozumienia. W świetle powyższego należało uznać, że pozwana uznała roszczenie (z tytułu należności głównej w kwocie 26.650,36 zł oraz z tytułu odsetek w kwocie 89,74 zł) i zobowiązała się do spłaty kredytu w 77 ratach miesięcznych płatnych do 10. dnia każdego miesiąca od marca 2009r. do listopada 2014r. Zgodnie z załącznikiem w postaci harmonogramu spłaty kredytu wysokość raty kredytu została określona na kwotę 497,10 zł, za termin zapłaty przypada do dnia 10. każdego miesiąca w okresie od marca 2009r. do listopada 2014r. (za wyjątkiem ostatniej raty wynoszącej 545,87 zł). Wysokość dochodzonych przez powoda rat odpowiada wysokości rat określonych w przedłożonym harmonogramie spłaty. Strona pozwana nie wykazała, że przedstawione przez pozwanego dokumenty prywatne nie przedstawiają faktycznej wysokości zadłużenia. Pozwana zeznała w niniejszej sprawie, że spłaciła kredyt przez około dwa lata, po czym zaprzęła jego spłaty, jednocześnie była świadoma istnienia tego zadłużenia. Nie przedłożyła jednak żadnych dowodów wpłaty, na podstawie których można by uznać, że spłaciła kredyt w większym zakresie, aniżeli wynika to z przedstawionych przez powoda dowodów z dokumentów prywatnych. W tym stanie rzeczy nie ma zasadniczo podstaw do kwestionowania przedstawionego przez powoda zestawienia wymagalnych należności.

Wysokość odsetek została określona w § 12 ust. 2 umowy kredytowej, w którym wskazano, że za każdy dzień utrzymywania się zadłużenia przeterminowanego i wymagalnego, od kwoty tego zadłużenia, (...) SA nalicza i pobiera odsetki według zmiennej stopy procentowej, obowiązującej w okresie utrzymywania się zaległości w spłacie kredytu, określonej w uchwale (...) SA dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych po upływie terminu wypowiedzenia w stan natychmiastowej wymagalności. Na dzień zawarcia umowy stopa procentowa dla tych kredytów wynosiła 27 % w stosunku rocznym. Jednak, zgodnie z art. 359 kc (...) wysokość odsetek do czterokrotności stopy lombardowej NBP. Zależy należy, iż pozwany, jako dłużnik, który zaprzęca prawidłowości naliczenia odsetek, jest zobowiązany do przedstawienia merytorycznych argumentów na rzecz takiego zarzutu. Ma przy tym możliwość udowodnienia terminowości dokonanych wpłat, bowiem należy założyć, że może i powinien przedstawiać dowody zapłaty każdej z uregulowanych rat, z których wynikałyby terminy spełnienia świadczenia o ile twierdzi, że terminy wpłat w zestawieniu wierzyciela nie odpowiadają prawdzie i że w konsekwencji nastąpiło nieprawidłowe naliczenie należności odsetkowej. Takich dowodów pozwany w sprawie nie przedstawił, jak i nie formułował w tym względzie konkretnych twierdzeń faktycznych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 7 lutego 2018r., I ACa 278/17, L.). W niniejszej sprawie pozwana nie wskazała na żadne konkretne nieprawidłowości w wyliczeniu odsetek.

(...) zatem powyższe na względzie, na mocy art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe w zw. z art. 2 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2001r. o kredycie konsumenckim oraz art. 509 § 1 i 2 kc (...) roszczenie ewentualne prawie w całości, oddalając je tylko w części dotyczącej odsetek na mocy powyższych przepisów a contrario (powód domaga się zapłaty odsetek bez ograniczenia ich wysokości).

(...) nie uwzględnia wniosku pozwanej o rozłożenie świadczenia na raty. Zgodnie z art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zadane świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. Jak wskazuje się w judykaturze uprawnienie przewidziane w art. 320 kpc przysuguje sądowi w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a więc w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zadane świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. (...)żenie świadczenia na raty ma w szczególności na celu uchronienia pozwanego od postępowania egzekucyjnego poprzez umożliwienie mu wykonania wyroku w sposób dobrowolny (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w S. z dnia 3 października 2019r., I ACa 459/19, L.). Poniżej należy, iż ocena dotycząca zastosowania art. 320 kpc nie może być oderwana od realnych możliwości wypełnienia zobowiązania przez dłużnika w zmodyfikowanym zakresie, a tym samym od potrzeby ochrony usprawiedliwionego interesu wierzyciela. Wierzyciel winien mieć pewność, że świadczenie, jakkolwiek odsunięte w czasie, zostanie spełnione w przewidzianym terminie (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 3 czerwca 2020r., I ACa 845/19, L.). (...) też obowiązkiem sądu jest - w ramach uwzględnienia słusznego interesu wierzyciela - zbadanie, czy faktycznie dłużnik, mając na uwadze jego uwarunkowania majątkowe i życiowe, będzie w stanie regulować deklarowane raty zadania w proponowanej wysokości i częstotliwości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 16 listopada 2020r., I ACa 364/20, L.). Ponadto, należy mieć na względzie, że zastosowanie instytucji rozłożenia świadczenia na raty ma uzasadnione podstawy w sytuacji pozwanego, który z wyjątkowych przyczyn popadł w trudności ze spełnieniem zadania, ale który ma wystarczający majątek zabezpieczający spłatę i wykazuje dobrą wolę w sprawie zadania (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 30 kwietnia 2019r., I ACa 596/18, L.). Po gruntownym zbadaniu sytuacji finansowej pozwanej doszedł do przekonania, że rozłożenie świadczenia na raty w tym przypadku byłoby niecelowe, gdyż z jednej strony nie wskazała, w jakiej wysokości byłaby w stanie spłacać raty, a z drugiej z zeznań pozwanej wynika, że nie posiada dochodów wystarczających na spłatę zadania w ratach rzędu np. 800 zł. Zdaniem (...), rozłożenie świadczenia na niższe raty mogłoby naruszać uzasadniony interes wierzyciela zważywszy na wysokości zadanej kwoty oraz postępującą inflację.

O kosztach procesu (...) na podstawie art. 102 kpc i odstąpienia od obciążania nimi pozwanej, która niemal w całości uległa w niniejszym sporze. W świetle stanowiska judykatury nie ulega wątpliwości, że przepis art. 102 kpc urzeczywistnia zasadę słusznego, będąc odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Zależy jednak należy, iż nieskonkretyzowanie w tym przepisie wypadków szczególnie uzasadnionych oznacza, że to sądowi rozstrzygającemu sprawę została pozostawiona ocena, czy całości okoliczności pozwala na uznanie, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, przemawiający za nieobciążaniem strony przegranej spór kosztami procesu w całości lub w części. Takie stanowisko znajduje również potwierdzenie w orzecznictwie. W wyroku z dnia 2 października 2015r. I ACa 2058/14 LEX nr 1820933 (...) Apelacyjny w W. stwierdził, że sposób skorzystania z przepisu art. 102 kpc jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego i do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstępstwo, a jeśli tak, to w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążania kosztami procesu strony przegranej spór. Ustalenie, czy w danych okolicznościach zachodzi "wypadki szczególnie uzasadnione", ustawodawca pozostawia swobodnej ocenie sądu, która następuje niezależnie od przyznanego zwolnienia od kosztów sądowych. Zgodnie natomiast ze stanowiskiem (...) N.ższego zawartym w postanowieniu z dnia 22 lutego 2011r. II PZ 1/11 trudna sytuacja życiowa, majątkowa, zdrowotna, osobista, która uniemożliwia pokrycie przez stronę kosztów procesu należnych przeciwnikowi, należy do okoliczności uzasadniających odstępstwo od zasady wyrażonej w art. 98 § 1 kpc. (...) tej oceny sąd orzekający winien kierować się

w³asnym poczuciem sprawiedliwo#ci, a podwa#enie oceny tego s¹du wymaga wykazania #e jest ona wadliwa. Nadto, nale#y zwróciæ uwagê, #e zastosowanie przepisu art. 102 kpc nie wymaga osobnego wniosku od strony przegrywaj¹cej. Powinno ono byæ ocenione w ca³okszta³cie okoliczno#ci konkretnego przypadku, z uwzglêdnieniem zasad wspó³ycia spo³ecznego. W orzecznictwie (...) N.¿szego do krêgu tych okoliczno#ci zalicza siê miêdzy innymi ciê¿k¹ sytuacjê strony przegrywaj¹cej (por. wyrok SN z dnia 17 listopada 1972r., I PR 423/72, OSNC 1973, Nr 7-8, poz. 138).

(...) od obci¹zania pozwanej kosztami procesu (...) przede wszystkim sytuacjê materialn¹ oraz wiek pozwanej. Z.¿yæ bowiem nale#y, i# pozwana utrzymuje siê z niskiej emerytury (1.371 z³) w zwi¹zku z czym, aby móc pokryæ wszelkie niezbêdne potrzeby zwi¹zane z utrzymaniem jest zmuszona nadal pracowaæ. Aktualnie, co prawda pozwana ma z tego tytu³u wynagrodzenie w kwocie 2.350 z³ netto, niemniej z uwagi na jej wiek nale#y s¹dziæ, #e w najbli¿szej przysz³o#ci zaprzestanie pracy zawodowej. Nadto, uzyskiwane obecnie dochody z wynagrodzenia za pracê pozwalaj¹ na pokrycie tylko wydatków zwi¹zanych z utrzymaniem, tj. na zap³atê czynszu najmu, op³at za media, zakup biletu miesiêcznego czy te¿ leków. P.¿sze wydatki s¹ bowiem równe uzyskiwanemu wynagrodzeniu. Z tego wzglêdu niska emerytura pozwala pozwanej na pokrycie kosztów zakupu #ywno#ci, #rodków czysto#ci, czy te¿ niezbêdnej odzie#y czy obuwia. Pozwana nie posiada te¿ #adnych nieruchomo#ci, warto#ciowych ruchomo#ci ani te¿ oszczêdno#ci.